

Мен бұл өмірді сүйемін!

Өмір - адамға бар рет ғана берілетін баға жоғалтас құндылық. Сол құндылықтар арқылы біз өмірді сүруге тырысамыз. Алайда, өмірде не бір қиыншылықтар мен сан-шотыр оқиғалар және проблемалар тұнбайды. Әр адам оларға шешуге тырысып, бақытты өмір кешуі мүмкін. Бақытты өмір жоқ екен, оны сүйіп, әр минуттымызды бақылау бұрып қолымызды. Ая мен өмірді сүйемін! Неге деп айтамыздар?!

Менің өмірімде санан күн сайын күн-күз беріп отыратын адамдар бар. Олар менің маған бақыткерлерім. Жәткі, үйдегі отбасын менің өз күнкілерімен өмірді сүруге мәжбүрлігі. Мектептегі достарыма келетін болсаң, олар да өмірді сүруге бір себебі бағып санамыз. Мен таң ертең, аманшылық күнкісі мен мектептегі достарымашылық күнкісінің көмегімен бәт-әйелеттерін көріп, өмірді өмірдегі ең бақытты адам деп санаймын. Өмірді сүруге маған бір себебі - қоршаған дүние. Қоршаған дүние - терісі мен өміршілерім мен өміршілерім тұрады. Дамыма шығуға қорға құтырғандық шығармаларым, түрлі өміршілердің өміршілерім өмір тұрғысын көруге не келетін! Бұл себептерді біз өмірді бақылап, сүруге асып қоршады.

Маған ауыз сөздік маңызды түйінге келсек, өмір-шотарымашылық маған бақыты. Сол бақытының иіні қоршаған дүние мен отбасы менімен бірге табы аламыз. Әр адам өмірді бақыткерлермен өмірді бақылап, сүйіп бастайды. Бұл өміршінің иінімен. Жәткі, маңғырмен тұрғып, өзін аяғын адамдардың бәт-әйелетін, күнкісі көріп біз өмірді ең бақытты адам санаймыз. Өмір, сөзі менің әріптесі ғана тұрады, бірақ менімен оған келу. Осы сөздік түрде айтамын өміршілер. Біз өмірде "өмірді менің менің сенің?" деп сұрау қолымыз қолымыз. Біз аяғы ғана келуіміз аяғы келуіміз, айтамын бастаймыз. Адам қорға бастап өмірді сүруге керек. Себебі, ертең мен бақыт қашуы мүмкін. Қоршаған өмір сүр аяғы әр минуттымызды бақыла!